

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

בפני השופטת חנה ינון, שופטת בכירה

עו"ד עמי סביר

התובע

ע"י ב"כ עו"ד אברהם של בר יוסף

נגד

1. שאול בר נוי - בעצמו

הנתבעים

2. Google incorporated

הנתבעת מס' 2 ע"י ב"כ עו"ד יונה אפריאט-מנה

1

2

פסק דין

3

1. זוהי תביעה על סך של 200,000 ₪ שעניינה דרישה לתשלום פיצוי בגין
הוצאת דברי לשון הרע כנגד התובע שמקורה בתוצאות דף החיפוש במנוע
החיפוש ב"גוגל".

7

8

רקע עובדתי

9

2. התובע, עו"ד במקצועו, ייצג את לשכת עורכי הדין בהליכים משמעתיים
שניהלה נגד עו"ד בשם יורם ליאונלו ארביב. האחרון הורשע בחמש פרשיות
שוונות בבית הדין למשמעת של לשכת עורכי הדין במחוז תל אביב.

13

(להלן: "עו"ד ארביב"; "פסק הדין").

15

3. הנתבע מס' 1 הינו הבעלים והמפעיל של אתר האינטרנט
"COURT.ORG.IL", בו פרסם את פסק הדין נשוא התביעה. בפסק הדין
מופיע שם התובע כמייצג של לשכת עורכי הדין נגד עו"ד ארביב.

18

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

4. הנתבעת מס' 2, חברת "גוגל" העולמית, הינה הבעלים והמפעילה של מנוע החיפוש גוגל, המאפשר לחפש בדפי האינטרנט השונים.

(להלן: "גוגל").

5. לטענת התובע, חיפוש במנוע החיפוש בגוגל אחר המילים "עמי סביר" או "עמי סביר עו"ד" מביא בדף תוצאות החיפוש את הכותרת: "הינו עו"ד אשר הורשע בחמש פרשיות שונות".

(להלן: "הפרסום").

6. לטענתו, תוכן הפרסום הינו מטעה וממנו עולה, כביכול, כי התובע, שהינו עו"ד במקצועו, הוא זה שהורשע בחמש פרשיות שונות בבית הדין למשמעת של לשכת עורכי הדין, תוכן המהווה דברי לשון הרע כלפיו ומהווה פגיעה בשמו הטוב ובמוניטין שלו כעורך דין.

7. מנגד, גורס הנתבע מס' 1 כי התביעה התיישנה זה מכבר שכן פסק הדין נשוא התביעה פורסם בחודש אוגוסט 2003. לגופו של עניין, טוען הוא כי אין לו כל שליטה על התוכן המפורסם בדפי הנתבעת "גוגל", וכי האחריות לפרסום מוטלת על גוגל עצמה.

8. הנתבעת מס' 2, גוגל, גורסת כי הביטוי בכותרת תוצאת החיפוש נשוא התביעה נוצר ופורסם על ידי הנתבע מס' 1, והועתק, בתהליך אוטומטי, מהקוד הטכני של דף האינטרנט באתר הנתבע מס' 1, אליו מקשרת תוצאת החיפוש. לאמור, האחריות והחבות לכך מוטלת על הנתבע מס' 1 ועליו בלבד.

ראיות הצדדים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

ראיות התובע

9. התובע העיד בתצהירו ת/4 כי בשנת 2005 ייצג את לשכת עורכי הדין בהליכים משמעותיים כנגד עו"ד יורם ליאונלו ארביב, אשר ביצע עבירות אתיקה מקצועית, בהליכים שהגיעו עד לבית המשפט העליון, אשר נתן שם פסק דין כנגד עו"ד ארביב.

(להלן: "עו"ד ארביב"; "פסק הדין").

10. בפסק הדין הורשע עו"ד ארביב בחמש פרשיות שונות ורישיונו נשלל.

(ראה: נספח 1 לת/4).

11. לטענתו, הנתבע מס' 1 פרסם את פסק הדין באתר המשפטי אשר בבעלותו, כאשר בפסק הדין מופיע שמו של התובע כמי שמייצג את לשכת עורכי הדין כנגד עו"ד ארביב.

12. לגרסתו, הנתבעים אחראים לפרסום הפוגע אשר ממנו עולה כי התובע הינו עו"ד אשר הורשע על פי פסק הדין בחמש פרשיות שונות. בהקלקת שמו של התובע במנוע החיפוש בגוגל, מופיעה תוצאת חיפוש בעמוד הראשון הנושאת את הכותרת "הינו עורך דין אשר הורשע בחמש פרשיות שונות".

(ראה: נספח 2 לת/4).

13. לדבריו, תוכן כותרת הפרסום יוצרת מצג דברים לפיו הוא, התובע, הורשע, כביכול, בחמש פרשיות שונות בעבירות אתיות על ידי בית הדין למשמעת של לשכת עורכי הדין. רק מי שנכנס לקישור המופיע מתחת לכותרת וקורא היטב ובאופן מעמיק את פסק הדין, ולו הבנה בעולם המשפט ובקיא הוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

- 1 בקריאת פסקי דין, יכול להבחין כי תוכן הכותרת הינו מטעה, וכי לא הוא
2 אשר הורשע בביצוע העבירות האתיות.
3
- 4 14. תוכן הפרסום הינו בגדר דברי לשון הרע בהיותו פרסום שהינו מטעה, או
5 עלול להטעות ולהשפילו בעיני הבריות. כמו כן, הפרסום פוגע בו ובמשלח
6 ידו כעורך דין.
7
- 8 15. לגרסתו, הנתבע מס' 1 אחראי לתוכן הפרסומים בהיותו הבעלים והמנהל
9 של האתר המשפטי בו הועלה הפרסום, ובהיותו אחראי לנוסח המופיע
10 בכותרת בדף החיפוש הראשון. הנתבע מס' 1 כתב קוד טכני של דף אינטרנט
11 בו מופיעה הכותרת הפוגענית. הגדרתו זו היא זו אשר גורמת להעלאת
12 הכותרת ממנה משתמע כי התובע הוא אשר הורשע בחמש פרשיות שונות.
13
- 14 16. הנתבעת מס' 2 הינה האחראית למקטעי הטקסט וכותרת הפרסום המפנות
15 לדפי האינטרנט.
16
- 17 17. עוד, הוסיף, כי עצם העובדה כי הכותרת הנוצרת בתוצאות החיפוש הינה
18 תוצאה של שליפת נתונים אוטומטית מתוכן הטקסט באתר האינטרנט,
19 אינה פוטרת את הנתבעת מס' 2 מלתת הנחייה ל"רובוט" הגוזר את מקטעי
20 הטקסט באופן אוטומטי, לגזור כותרת אחרת ולתקן את הפרסום המטעה
21 נשוא התביעה.
22
- 23 18. הפרסום מופיע בעמוד התוצאות הראשון בין תוצאות החיפוש הראשונות,
24 תחת שמו של התובע.
25
- 26 19. חרף פניותיו החוזרות והנשנות לגוגל לשנות את נוסח הכותרת, סירבה היא
27 להעתר לבקשתו. לדבריו, נוהגת גוגל כך שכן ייצג בעבר את לקוחו ד"ר דב
28 קליין, בתביעה אותה הגיש נגדה, ואשר זכה בה בדין.
29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

20. עוד, הוסיף, כי המוניטין שלו כעורך דין הינו ללא רבב, ושומר הוא על טוהר המידות ומתנדב מזה שנים רבות בייצוג לשכת עורכי הדין, ללא כל תמורה, בהליכים משמעתיים בבית הדין למשמעת של לשכת עורכי הדין, כנגד עורכי דין החשודים בביצוע עבירות אתיות.
21. לדבריו, גורמים רבים פונים אליו מעת לעת יתהו אם אכן הפרסום נכון. כמו כן, אף לקוחות פוטנציאליים המבקשים להתקשר עימו, חשופים לפרסום.
22. עוד, העיד, כי מספר חודשים לאחר הכרותו עם בת זוגתו, איריס, סיפר לה אודות הפרסום העולה מחיפוש בגוגל, והיא סיפרה לו כי ידידה, מר ארז מינמר, סיפר לה בתחילת הקשר בינה לבין התובע כי הקליק במנוע החיפוש את שמו וגילה כי יש לו הרשעות בתחום האתיקה בבית הדין למשמעת של לשכת עורכי הדין ועניין זה הסב לו עצב רב.
23. כן העידה מטעם התובע הגב' איריס סער, בת זוגתו, בתצהירה ת/2, כי זמן לא רב לאחר שהחלה להיפגש עם התובע, פנה אליה ידידה מר ארז מינמר, אותו מכירה היא מזה עשרים שנה, וסיפר לה כי מפורסמת על התובע כתבה לפיה יש לו חמש הרשעות בעבירות אתיות בלשכת עורכי הדין.
24. כשהקשה בעצמה את מילות החיפוש "עמי סביר" עלתה בדף התוצאות הראשון הכותרת "הינו עורך דין אשר הורשע בחמש פרשיות שונות". מקריאת הדברים הבינה כי המורשע הינו התובע.
25. בסמוך לאחר מכן, אושפזה בבית החולים לטיפול רפואיים שנמשכו כחמישה חודשים, במהלכם ליוו אותה התובע, ובשל כך ובשל אישיותו הנעימה של התובע, לא נתנה דעתה לאותם פרטים אודותיהם סיפר לה ידידה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

26. לעדותה, העניין מטריד מאוד את התובע וחש הוא עוגמת נפש רבה.
27. כן העיד מטעם התובע מר ארז מינמר בתצהירו ת/3 כי מכיר הוא את התובע החל מחודש יוני 2011, עת החל לצאת עם ידידתו גב' איריס סער.
28. בשלב מסוים, פעל מתוך סקרנות ונכנס למנוע החיפוש של גוגל והקיש את שמו של התובע, ולהפתעתו גילה כי התובע הורשע בחמש פרשיות שונות של אתיקה מקצועית בבית הדין למשמעת של לשכת עורכי הדין.
29. לדבריו, סיפר זאת לידידתו וזו התקשתה להאמין. רק בשלב מאוחר יותר הסבירה לו כי שוחחה עם התובע על העניין והסתבר כי כותרת הכתבה מטעה.
30. כן העידה מטעם התובע עו"ד מיכל ברדנשטיין בתצהירה ת/1 כי הינה מכירה את התובע מזה שנים רבות בהיותו היועץ המשפטי של הפדרציה העולמית של יהודי מרוקו, וכמי שליווה את אביה בפעולות ציבוריות במסגרת עמותה זו.
31. לעדותה, הקישה את שמו של התובע במנוח החיפוש של גוגל, ומתוצאות החיפוש הסתבר לה כי הוא הורשע בבית דין למשמעת של לשכת עורכי הדין בעבירות של אתיקה מקצועית.

ראיות הנתבעים

32. הנתבע מס' 1 העיד בתצהירו נ/1 כי הקים בשנת 2002 את אתר האינטרנט "דיון פומבי", אשר נועד לאפשר ביקורת על מערכות שלטון שונות.
33. לדבריו, האתר מציג לציבור פסקי דין שמקורם במערכת בתי המשפט, אשר לא עוברים עיבוד כלשהו או שינוי, ומוצגים שם כפי שפורסמו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

- 1
2 לעמדתו, תוכן הפרסום נשוא התביעה הינו הצגת פסק דין בעל"ע 1555/02, 34
3 כפי שפורסם במערכת בתי המשפט, ואין בו כל לשון הרע כלפי התובע.
4
5 35. באתר אשר ברשותו אין כל חיבור פיזי או רצף מילולי בין שם התובע לבין
6 הפתיח שנכתב בפסק הדין "הינו עורך דין אשר הורשע בחמש פרשיות
7 שונות".
8
9 36. עוד, הוסיף, כי פסק הדין פורסם ביום 11.8.03 ועל כן התיישנה התביעה
10 זה מכבר.
11
12 37. לעדותו, אין לו כל שליטה על תוצאות שעולות ממנוע החיפוש.
13
14 38. מטעם הנתבעת מס' 2 העיד מר פיטר דיקמן בתצהירו נ/4 כי הינו משמש
15 כמנהל הנדסה בצוות החיפוש של הנתבעת מס' 2.
16 39. לעדותו, כאשר משתמש באינטרנט מקליד שאילתת חיפוש במנוע החיפוש
17 של גוגל מוצגות בפניו, בין היתר, תוצאות חיפוש "טבעיות", לאמור,
18 קישורים לאתרי אינטרנט שונים שזוהו על ידי אלגוריתמים אשר בבעלות
19 גוגל, בתור תשובות אפשרויות לשאילתא הרלוונטית.
20
21 40. מנועי גוגל עושים שימוש בתוכנה המכונה "סורקי אינטרנט" על מנת לגלות
22 דפי אינטרנט זמינים לציבור. הסורק שולח בקשה לקבלת מידע לשרת
23 שמחזיק בדף אינטרנט מסוים. המפרסם של דף אינטרנט הוא זה שמחליט,
24 על ידי הגדרת שרת האינטרנט, אם השרת יגיב לבקשות אלה, ומחליט
25 איזה מידע ישלח למנוע החיפוש.
26
27 41. האלוגריתמים של מנועי החיפוש מעבדים באופן אוטומטי את המידע
28 הכלול בתוך קוד המקור המסופק על ידי מנהל האתר עבור דפי האינטרנט
29 הנסרקים, אשר נוצר על ידי מנהלי אתרי האינטרנט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

42. עוד, הוסיף, כי רוב תוצאות החיפוש המוצגות למשתמשים בדף תוצאות החיפוש מורכבות משלושה רכיבים: 1. כותרת - השורה הראשונה של כל תוצאת חיפוש, אשר משמשת קישור לדף האינטרנט של התוצאה. 2. כתובת אתר - כתובת האינטרנט של דף האינטרנט של התוצאה. 3. מקטע טקסט – קטע מטקסט או ממספר טקסטים מדף האינטרנט הכוללים את מילות החיפוש.

43. הטקסט המוצג בקטע משמש רק כאינדיקטור ראשוני עבור המשתמש להבחין האם דף האינטרנט של התוצאה עשוי להיות רלוונטי לשאילתא שלו. על מנת לראות את מנוע החיפוש בהקשר המלא, על המשתמש לבקר בדף התוצאה כדי לראות את התוכן המלא באתר של מנהל האתר.

44. גוגל אינה יכולה לסקור באופן ידני את התוצאות או להעריך אותן ביחס לכל משתמש פוטנציאלי. הכותרת של תוצאת החיפוש נשוא התביעה מתבססת על תג הכותרת שנכללה על ידי מנהל האתר של הנתבע מס' 1 בקוד המקור של דף האינטרנט הנדון.

הכרעה

45. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 קובע כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז

או ללעג מצדם.

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו.

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,

בעסקו, במשלח ידו או במקצועו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

1 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או

2 נטייתו המינית."

3
4 (להלן: "החוק").

5
6 46. על פי ההלכה הרווחת, מובנו של ביטוי או פרסום לו מיוחסת לשון הרע
7 ייקבע על פי מבחן "המובן האובייקטיבי", להבדיל מן "המובן
8 הסובייקטיבי".

9
10 47. בענייננו, מדובר בפרסום ממנו עולה כי התובע, שהינו עורך דין במקצועו
11 ובעיסוקו, הורשע בחמש פרשיות אתיות בבית הדין למשמעת של לשכת
12 עורכי הדין.

13
14 48. לאחר שעיינתי בטענות התובע מגיעה אנוכי למסקנה כי אכן מדובר
15 בפרסום אשר עלול להטעות לקוחות פוטנציאליים ושותפים עסקיים
16 ולגרום להם להסיק כי התובע הוא זה שהורשע, כיבכול, בעבירות אלו.
17 הפרסום מהווה פגיעה בעיסוקו ובמקצועו של התובע, כעורך דין. לפיכך,
18 על פי מובנם האובייקטיבי של המילים והביטויים דנן, מהווים אלה דברי
19 לשון הרע הפוגעים בתובע ומשפילים אותו, על פי הקבוע בסעיף 1 לחוק.

20
21 49. לעניין אמות המידה לקביעת מובנה של לשון הרע, על פי "המבחן
22 האובייקטיבי" דנן של הבנת "האדם הסביר", נקבע בפסיקה כדלקמן:

23
24 עלול להביא להשפלתו של אדם, או לעשותו מטרה לשנאה, בוז
25 או לעג מצד הבריות. משמעות האמירות נלמדת מתוכן, והן
26 מתפרשות על פי מובנן הרגיל והטבעי בהתאם לאמות מידה
27 אובייקטיביות. אמת המידה לבחינת האמירה כלשון הרע אינה
28 תלויה בכוונת המפרסם, או באופן בו הובן הפרסום על ידי
29 הנפגע."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

ראה: ע"א 89/04, ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי, (פורסם בנבו).

כן נקבע בת"א (ירושלים) 2412/00 עמותת במות - מרכז ללימודי תרבות
וחברה נ' מרדכי גילת, [פורסם בנבו], כדלקמן:

"ניתוח פועלו של ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה
שלבים: בשלב הראשון, יש לקבוע את משמעותו של הביטוי על
ידי פירוש הביטוי על פי מובנו הטבעי והרגיל של המילים,
בהקשרן הספציפי... על הפירוש להיעשות באופן אובייקטיבי,
לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, בהתאם לנסיבות
החיצוניות וללשון המשתמעת של המילים ... בשלב זה אין לייחס
חשיבות לכוונת המפרסם או לשאלה כיצד הבין הנפגע את
המילים, אלא "...המבחן הקובע הוא, מה היא לדעת השופט
היושב בדיון, המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים"...
בשלב השני, יש לבחון, בהתאם לתכלית החוק ולצורך לאזן בין
הזכות לשם טוב – לבין עקרון חופש הביטוי, האם מדובר בביטוי
אשר החוק מטיל חבות בגינו, לפי סעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון
הרע. במקרה בו נתקל בית המשפט בקושי פרשני, עליו להעדיף
את הפרשנות לפיה הביטוי אינו מהווה לשון הרע."

עוד ראה בספרו של המלומד מר אורי שנהר, דיני לשון הרע, התשנ"ז –
1997 בעמ', כדלקמן:

"כאמור, לפרסום הפוגע יינתן המובן שייחוס לו על ידי "האדם
הסביר". עקרון זה מעורר את השאלה, האם "האדם הסביר"
הוא האדם הממוצע מתוך כלל הציבור, או שמא יש מקרים שבהם
"האדם הסביר" ישקף ציבור מצומצם יותר."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

1 הכלל שנפסק לעניין פרשנות הפרסום הוא, שהפרסום יפורש על
2 פי המשמעות המקובלת בציבור כולו ועל פי הבנתו של "האדם
3 ברוחב" או "האדם הרגיל", ש"איננו המשכיל ביותר או האיש
4 הירוד ביותר מבחינת התפתחותו".

5
6 50. אשר על כן, לאור אלה, יש לקבוע כי הדברים אשר נאמרו בפרסום נשוא
7 התביעה מהווים דברי לשון הרע, כטענת התובע.

חבות הנתבע מס' 1

8
9
10
11 51. לטענת התובע, הנתבע הינו הבעלים של אתר האינטרנט אשר יצר את
12 התוכן ואת אופן הצגתו, וכן את הקוד הטכני של דף האינטרנט. בקוד
13 הטכני שיצר הנתבע מס' 1 כתב הוא במקום המיועד להצגת הכותרת "הינו
14 עורך דין אשר הורשע בחמש פרשיות שונות", במקום "המערער הינו עורך
15 דין", כפי שמופיע בפסק הדין המקורי.

16
17 (ראה: נספח 3 לת/4).

18
19 52. לעמדתו, חבות הנתבע מס' 1 מתבטאת במספר מישורים: האחד, בחירת
20 התוכן ורישום הכותרת בקוד הטכני, מבלי להבהיר למי הוא מתכוון. היה
21 על הנתבע מס' 1 לכתוב את שמו של המערער ולבחור כותרת אחרת אשר
22 תשקף את העובדות הנכונות כגון, "עו"ד ליאונגלו הינו עורך דין אשר
23 הורשע".

24
25 53. כמו כן, חבות הנתבע מס' 1 מתבטאת בכך כי חרף ההליכים שננקטו נגדו
26 וחרף המלצות בית המשפט דכאן מיאן האחרון לשנות את הכותרת בקוד
27 הטכני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

54. מנגד, גורס הנתבע מס' 1 כי עילת התביעה התיישנה שכן פסק הדין עסקינן
פורסם ביום 11.8.03, לאמור, כתשע שנים לפני הגשת התביעה דנן. איני
מקבלת טענתו זו של הנתבע מס' 1 שכן פסק הדין עדיין מתפרסם באתרו
של הנתבע מס' 1, ומדובר בפרסום המתחדש מידי יום ביומו.

55. כן, טוען, הנתבע כי הכותרת הינה חלק מהפסיקה בפועל, כפי שהיא
במקור, ואין ממש בטענה שיש צורך בהוספת שמו של שם עורך הדין
המערער.

56. ברם, לעמדתי, אין להתעלם מן העובדה כי הנתבע בחר שלא לתקן את
הפרסום לאחר שהתובע פנה אליו בעניין, וחרף המלצת בית המשפט דכאן
בתיק זה, ובאלו יש כדי לחייבו בדין לשלם פיצוי הולם לתובע.

הפיצוי

57. על פי סעיף 7 א(א) לחוק רשאי בית המשפט לקבוע פיצוי בלא הוכחת נזק,
עד לסך של 50,000 ₪, וכך קובעת אנוכי נוכח חומרת הביטויים וחריונותם
כלפי התובע בטקסט נשוא לשון הרע.

58. כן קובעת אני פיצוי בגין הפסד הכנסה פוטנציאלי עקב הפסד לקוחות
במשרד התובע שהינו עורך דין בסך של 30,000 ₪ נוספים, וזאת על יסוד
האמור בסעיף 7 א(ג) לחוק.

חבות הנתבעת מס' 2 – גוגל

59. לטענת התובע, חבות גוגל מקורה בעובדה כי פעלה באמצעות סורקי
האינטרנט שלה הסורקים דפי אינטרנט ויוצרים באופן אוטומטי את
הופעת הכותרת הפוגעת לאחר שם התובע, וביצירת מקטע הטקסט בו
מופיע התוכן הפוגע, והם הגורם הישיר להופעת הפרסום המטעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
60. לדבריו, גוגל אחראית במישרין לתצורה ולתוכן המוצג בתוצאת החיפוש בפני כל גולש המחפש את שם התובע, ממנו משתמעת, ללא כל ספק, לשון הרע.
61. מנגד, גורסת גוגל כי הביטוי בכותרת נוצר, נשלט ומפורסם על ידי הנתבע מס' 1, והועתק בתהליך אוטומטי ללא מגע יד, מהקוד הטכני של דף האינטרנט באתר הנתבע מס' 1, אליו מקשרת תוצאת החיפוש.
62. סבורה אנוכי כי אכן הצדק עם הנתבעת מס' 2 בעניין זה שכן הנתבע מס' 1 לא סיפק הסבר מניח את הדעת מדוע ממאן הוא לשנות את הכותרת הפוגעת בעליל, בקוד הטכני של הדף באתרו.
63. התרשמתי כי לגוגל אין כל נגיעה לעניין ואין לה אפשרות לתקן את הקוד הטכני או לשנותו, כפי שהעיד העד מטעמה מר פיטר דיקמן, כדלקמן:
- ש. מפנה לסעיף 23 לתצהירך, קורא – "גוגל... במחלוקת", אני מבין אם ככה שגוגל מתערב לעיתים גם באופן ידני פרט לפעולה האוטומטית של האלגוריתם?
- ת. לא, אין דרך ידנית להתערב באלגוריתם ובמיוחד אין לנו דרך לעצור את הכותרת מלהופיע כפי שהיא מופיעה באתר המקורי.
- ש. אבל כאשר יש לך צו תקף מביהמ"ש, ההתערבות שנעשית היא ידנית?
- ת. אין לנו שום דרך אפילו דרך צווי בית המשפט אפשרות לשנות את הכותרת או להכריח זאת. אין לנו מכאניזם לשנות זאת.
- ש. אבל יש לנו מכאניזם לעצור ?
- ת. יש לנו מכאניזם שמאפשר לנו לחסום את הדף ולא להראותו שנית לעולם, כתוצאת חיפוש של שום מונח, שם מפתח. כל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

שאלתה שתובא זה לא יענה כלפיה. זה פשוט לא יענה כל

שאלתה."

(ראה: פרטיכל עמוד 42 שורות 21-23, עמוד 43 שורות 1-10).

64. שאלה נוספת העולה בפנינו הינה האם אחראי מנוע חיפוש לתוכן מאמר

המפורסם ע"י האתר המפרסם, דהיינו, על ידי צד שלישי.

65. לטענת התובע, כאשר מדובר בתוכן פרסום מעוול גם אם נוצר על ידי צד

שלישי הרי שמעת שמתקבלת התראה על פרסום מטעה, והפרסום לא

הוסר, הרי שהחבות מוטלת על גוגל על פי עקרון של "הודעה והסרה".

66. בעניין זה מפנה התובע לפסק דין של בית הדין האירופאי לצדק מיום

13.5.14 ממנו עולה, לטענתו, כי משהובא לידיעת גוגל דבר פרסום לשון

הרע, היה עליה לפעול להסיר את הפרסום המטעה לאלתר.

67. פסק הדין האירופאי דן בתלונה של אזרח ספרדי, שהתלונן כי חיפוש שמו

בגוגל העלה תוצאות ישנות, שאין רלוונטיות בדבר חובות שהיו לו בשנת

1998. בית המשפט קבע כי באם פנה אדם לבעל מאגר מידע ופנייתו לא

הועילה, רשאי הוא לפנות למפעילת מנוע החיפוש, וזו נושאת באחריות

משפטית כלפיו, שכן היא זו שמעבדת את המידע המוצג בפני הגולש, והיא

זו שעלולה להיות חשופה לתביעות אם לא תמחק את הפרסום המהווה

לשון הרע.

ראה: court of justice of the European Union, Judgment in case

C-131/12, Google Spain SL, Google Inc. Agencia Espanola de

.Proteccion de Datos, Mario Costeja Gonzalez

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

- 1 לטענת התובע, הנתבעת מס' 2 ממאנת להסיר את הפרסום המטעה מתוך
2 שיקולים של מדינות ראויה ביחס לחשיבותו הציבורית של מנוע החיפוש,
3 והטלת אחריות משפטית לתוכן שנותר על הצד שלישי.
4
- 5 68. מנגד, גורסת גוגל כי אין לה אפשרות מעשית לשנות או לתקן את הכותרת,
6 אלא יכולה היא להסיר את תוצאת החיפוש לחלוטין, ואין להטיל על גוגל
7 את האחריות להסרת פרסום על דעת עצמה, ללא הכרעה שיפוטית בעניין.
8 69. לטענתה, הטלת האחריות על גוגל להחליט בנסיבות אלו על דעת עצמה
9 האם מדובר בלשון הרע, באופן שיש להסיר את תוצאת החיפוש, הופכת
10 את גוגל ל"צנזר על", שבידיו כוח למנוע גישה למידע שאין בו פסול.
11 לטענתה, החלטה זו מן ההכרח שיכריע בה בית משפט מוסמך.
12
- 13 70. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים בעניין זה נראה הוא אין לקבוע מסמרות
14 בעניין ולקבוע נחרצות כי כל אימת שפלוגי פונה לגוגל להסיר תוצאת חיפוש
15 כלשהי שאיננה לרוחו, יהיה עליה להסירו ללא כל תנאי, אפילו אם אותו
16 ביטוי נוצר ופורסם על ידי צד שלישי ולא על ידה, ובין אם מדובר בפגיעה
17 בחופש הביטוי של הצד השלישי.
18
- 19 71. כפי שעולה מעדותו של מר דיקמן, הרי שמנוע החיפוש מבוסס על "זחל"
20 (crawler) העובר בין דפי האינטרנט השונים ויוצר באופן אוטומטי
21 לחלוטין – אינדקס המאפשר להגיע במהירות מכל מילה או צירוף מילים
22 לדפי אינטרנט ספציפיים.
23
- 24 72. מנוע החיפוש אינו יוצר תוכן בעצמו אלא מציג קישורים לדפי אינטרנט
25 שונים, שנערכו ופורסמו ע"י צדדים שלישיים. מנוע החיפוש מתעדכן כל
26 העת. בכל פעם שה"זחל" עובר באתר כלשהו, משתנה האינדקס בהתאם
27 לתוכן העדכני.
28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

74. סבורתני, כי המידע מוכנס באופן אוטומטי למנוע החיפוש של גוגל ולא יכול מבחינה מעשית לעבור בדיקה מקדמית של גורם אנושי אשר יבדוק את אותו מידע.

75. תימוכין למסקנתי זו ניתן למצוא בת.א 1277-03-08 יגאל לבייב נ' גוגל ישראל (פורסם בנבו), שם קבעה כבוד השופטת אביגיל כהן, כדלקמן:

" בענייננו – עסקינן במנוע חיפוש, אשר אין חולק על העובדה שדרך פעולתו היא אוטומטית באמצעות אותו "זחל" העובר בין דפי האינטרנט השונים ומצרף בדרך אוטומטית את המידע הכלול במנוע החיפוש. קבלת תביעת התובע לא רק שתוביל לאפקט מצנן שיעמיד בסכנה את קיומו של כל מנוע חיפוש – שהוא שירות חיוני לציבור בתקופתנו, אלא תקעקע לחלוטין את כל יסודות השירות החיוני של מנוע החיפוש. מידע שיתווסף למנוע חיפוש יצטרך לעבור "צנזורה מוקדמת" של בעלי מנוע החיפוש. כפועל יוצא מכך, המידע שיופיע במנוע החיפוש לא יכיל את כל המידע המופיע על אותו גורם, שמבוצע חיפוש לגביו במנוע החיפוש, ובכך תפגע אנושות אמינותו ומהימנותו של מנוע החיפוש. הרי מי שמבקש להיעזר במנוע חיפוש, מצפה למצוא את כל התוכן המופיע באתרים השונים לגבי המילה או צירוף המילים שהחיפוש נעשה לגביהם, ואילו קבלת תביעתו של התובע תוביל לכך, שרק מידע חיובי על נשוא החיפוש ו/או מידע שעבר בדיקת יועץ משפטי באשר להוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 וכיוצ"ב יהיה כלול במנוע החיפוש ובוודאי שאין זה מטרתו של מנוע חיפוש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

1 מנוע חיפוש לא אמור להוות תחליף לשירות ו/או קומוניקטים
2 המסופקים ע"י יחצ"נים ואנשי פרסום של גורם זה או אחר, אלא
3 מטרתו לשקף באופן אמין את כל המידע המפורסם באתרים
4 השונים.

5 לו היתה מתקבלת התביעה, היה מעוקר מנוע החיפוש מתפקידו
6 וייעודו לספק מידע המפורסם באתרים השונים לגבי גורם זה או
7 אחר ע"י הקשת מילה או צירוף מילים.
8 אין הצדקה לחסל את השירות שניתן ע"י מנוע חיפוש, ודרישתו
9 של התובע היא דרישה שאין להיענות לו."

10
11 76. לטעמי, אין מקום לחייב את גוגל, כמנוע חיפוש, באחריות לפרסום תוכן
12 מאמר המפורסם ע"י האתר המפרסם, צד שלישי, שהוא הנתבע מס' 1,
13 אשר יכול היה לשנות את הכותרת בנקל ובכל עת. הנתבע מס' 1 הוא זה
14 שפרסם בפועל את הפרסום נשוא התובענה, ועל כן, עליו להיות מחויב
15 לשאת בנזק שנגרם לתובע.

סיכומי של דבר

16
17
18
19 77. התביעה כנגד הנתבע מס' 1 מתקבלת, באופן חלקי, והנני פוסקת כי עליו
20 לשלם לתובע סך של 80,000 ₪.

21
22 סכום אלו ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד ליום
23 התשלום המלא בפועל.

24
25 78. כן ישא הנתבע מס' 1 בהוצאות התובע בסך של 20,000 ₪ בתוספת הפרשי
26 הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

27
28 79. התביעה כנגד הנתבעת מס' 2, חברת Google Inc., נדחית בזאת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 ספטמבר 2014

ת"א 49918-05-12 סביר, עו"ד נ' בר נוי ואח'

80. התובע ישא בהוצאות הנתבעת מס' 2 בסך של 8,500 ₪ בתוספת הפרשי
הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

ניתן היום, 23 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

ח. יען

חנה ינון, שופטת בכירה